

Boven: de zwarte doos waar (blinde) dansers gebruik maken van echolocatie. Links: Leroy de Böck en Bart Bijmens.
© bjorn frins

Wat als je ogen in je handen zaten?

Schunck herbergt tijdens Cultura Nova het museum van de stilte. Elke dag is deze ruimte één uur geopend voor publiek. Praten is verboden. Voelen, kijken, luisteren en beleven van harte welkom.

DOOR KIM NOACH | HEERLEN |

Iemand maakt een klik-geluid met zijn mond. Dan klakt iemand aan de andere kant van de ruimte terug. Meteen klinkt het geruis van kleding, alsof er meerdere mensen om je heen aan het rennen zijn. Er wordt luid geademd. Stilte. Je voelt de warmte van een mens. Dichtbij. Heel erg dichtbij. Schrikt als er plotseling een aanraking op je arm volgt. Een warme hand op een koele huid.

Halteplek

Je ziet letterlijk geen hand voor ogen in de afgesloten pikdonkere ruimte die te vinden is in de kelder van Schunck. De kubus is onderdeel van het 'Museum of Stillness', het museum van de stilte. Een bijzonder 'museum' dat maar een uur per dag geopend wordt voor bezoekers.

Het initiatief ligt bij theatermaker Lieke Benders uit Sittard, acteur Bart Bijmens uit Maastricht, de Franse choreograaf Eric Minh Cuong Castaing en de Roemeense illustratrice Livia Coloji. Zij werken samen aan dit Europese kunstproject dat onder de noemer Centriphery interdisciplinaire kunstenaars met elkaar verbindt.

Cultura Nova biedt het collectief een eerste 'halteplek' om hun gezamenlijke 'Museum van de Stilte' te spelen.

Het idee is om alle zintuigen volop 'aan' te zetten. Voorwaarde is dat je niet mag praten. Het is vooral een kwestie van je overgeven aan voelen, ruiken, horen en kijken, knikt theatermaker Lieke Benders na afloop van de try-out gisteren. „We vragen het publiek letterlijk de tijd los te laten, alle spullen die de zintuigen (over)prikkelen zoals smartphones voor de duur van de voorstelling tijdelijk in kluisjes te stoppen. Even los van de wereld.”

En dan kom je dus onder meer in die grote zwarte doos terecht. Waar enkele blinde dansers onder choreografie van de Franse Eric Minh Cuong Castaing op de tast en als een soort 'vleermuizen' langs het publiek dartelen.

Tenminste, dat vermoed je, want je ziet niets.

Echo

Wel hóór je de dansers. Ze werken met echolocatie, door geluidsecho's van hun omgeving met een klikgeluid (door hun tong in de mond te klikken) luisteren ze naar de weerkaatsing van het geluid en kunnen ze bepalen waar iets of iemand staat. Het vergt heel veel training, maar als je ogen niet (naar behoren werken) is het gehoor vaak beter ontwikkelt.

Hoe dan ook is de ervaring in de zwarte doos buitengewoon fascinerend voor mensen die wél zien.

Een andere blinde danser die meedoet aan de performance (maar buiten de zwarte doos) is Leroy de Böck (23) uit Amsterdam. Hij danst samen met acteur Bart Bijmens in een ander gedeelte van het museum. De Böck heeft ervaring in zijn woonplaats met performances en vindt het heerlijk om met

zijn bijdrage een emotie los te maken bij het publiek. Hij laat de interpretatie van zijn dans graag over aan de bezoekers, maar noemt het bewegen en vooral ook het contact met letterlijk een ander lichaam mooi. „Ik denk dat elk mens behoefte heeft aan contact, op welke manier dan ook.”

Het museum van de stilte is overigens alleen voor volwassenen te bezoeken. Begrijpelijk gezien de soms prikkelende ervaringen die het museum biedt. Maar het is vooral de stilte die deze ervaring zo aangenaam maken. Even een uur lang onthaasten. Lekker hoor.

Museum of Stillness, t/m 1 september, dagelijks. www.culturanova.nl